

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๘/๒๕๖๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๒๕๘๘๔
ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีกรณีร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีกฎหมายเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเป็นการเฉพาะ แต่โดยที่ปัจจุบันพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดกลไกและมาตรการที่เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ ซึ่งรวมถึงมลพิษทางอากาศ ไว้ในลักษณะเดียวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ อยู่แล้ว ทั้งยังมีกฎหมายอื่นที่กำหนดมาตรการทางกฎหมายที่นำมาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขมลพิษทางอากาศได้ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ กฎหมายว่าด้วยการจราจร กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม นอกจากนี้ ยังสามารถใช้กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรและมาตรการทางการเงินอย่างเช่นมาตรการ Polluter Pay และ Responsible Lending เพื่อสร้างระบบนิเวศ (Ecosystem) ในการส่งเสริมและกระตุ้นให้ภาคเอกชนดำเนินการปลดปล่อยมลพิษทางอากาศให้น้อยลงได้ด้วย ดังนั้น จึงมีข้อปัญหาว่าไม่มีกฎหมายบังคับในเรื่องนี้ แต่เป็นกรณีที่มีการบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการวางนโยบายและเป้าหมายร่วมกันและไม่มีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งหากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหลายวางนโยบายและเป้าหมายร่วมกันในการทำให้อากาศสะอาด และบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่อย่างเข้มงวดจริงจัง ย่อมควบคุมมลพิษทางอากาศได้และทำให้อากาศสะอาดได้ในที่สุด ด้วยเหตุนี้ หากทางนโยบายเห็นว่าสมควรมีกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ก็สมควรที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นไปพร้อมกันด้วย เพื่อให้กลไกและมาตรการที่จะบังคับใช้ในกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

โดยต้องมีเอกภาพและไม่เกิดความซ้ำซ้อนในหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนไม่เป็นภาระแก่ประชาชน อีกทั้งสมควรบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการปัญหามลพิษทางอากาศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การวิเคราะห์ของสำนักงานฯ เป็นไปตามแนวทางการวิเคราะห์ในการจัดทำร่างกฎหมาย (Regulatory Impact Assessment : RIA) ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

อนึ่ง ปัญหาอากาศสะอาดยังมีปัจจัยการฟุ้งกระจายอากาศที่ไม่สะอาดเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้านด้วย ซึ่งการแก้ปัญหานี้จึงไม่อาจแก้ไขได้ด้วยการตรากฎหมายภายในเพียงประการเดียว การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหานี้ก็ต้องดำเนินการควบคู่กันไปด้วย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ฝ่ายกฎหมายทรัพยากร

โทร. ๐๘ ๑๕๑๕ ๑๗๒๒ (นางสาวจิรายุฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๖๒๐๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th